

תת"ע 2996/08/12 - מדינת ישראל נגד ברזק אלכס ברזק אלכס

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תתע"א 2996-08-12 מדינת ישראל נ' ברזק אלכס
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
ברזק אלכס ברזק אלכס
26 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אקוע

ב"כ הנאשם עו"ד נתן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 21.7.12, בשעה 16:28 או בסמוך לכך, נהג הנאשם באופנוע מס' רישוי 1728865 (להלן: "הרכב") בכביש 4311 ביציאה מחוף פלמחים כשהוא שיכור בכך שסירב לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת השוטר בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיפים 64ד(א) ו 64ב לפקודה.

הכפירה:

בדיון שהתקיים ביום 27.1.13 כפר הנאשם בעבירה באמצעות ב"כ למעט בזמן ובמקום.

בדיון שהתקיים ביום 18.3.13 בהעדר הנאשם הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון הכולל תיקון כתב האישום וההסדר הוצג.

בדין שהתקיים ביום 9.9.13 ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו מהנימוקים כפי שפורטו.

התביעה התנגדה בהתחלה ובהודעה מיום 12.9.13, הסירה התנגדותה.

ביום 15.9.13 בית משפט אפשר לנאשם לחזור בו מכפירתו תוך ביטול השינויים בכתב האישום שנעשו בעקבות ההסדר כך שהאישום המקורי חזר על כנו.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העידו ארבעת העדים הבאים:

כרמית ענת, אשר ערכה דו"ח עיכוב ת/1, דוח פעולה ת/2, מזכר ת/3, העדה ציינה כי אינה זוכרת את האירוע וחזרה על תוכן המסמכים.

אלי שפר, מפעיל הנישוף שבאמצעותו הוגש תעודת בלון ת/4, מזכר ת/5, פלטים בדיקה עצמית וכיול בתחילת משמרת ת/6, פלטים בדיקה עצמית וכיול בסוף משמרת ת/7, בדיקות שנעשו לנהג ולעד התביעה ת/8, דוח פעולה ת/9, דין וחשבון ת/10.

אבי זלמן, אשר ערך תחקור ת/11.

ערן דקל, איש מעבדה שערך בקורת שגרה למכשיר באמצעותו הוגש תע"צ ת/13, טופס ביקורת תקופתית ת/14, כרטיס מכשיר ת/15, תעודת בלון מעבדה ת/16, תעודת בלון יחידה בזמן הביקורת שגרה ת/17, תעודת בלון בזמן האכיפה ת/18.

הנאשם העיד להגנתו.

לאחר ששמעתי את עדויות התביעה, עיינתי במסמכים שהוגשו, שמעתי את עדותו של הנאשם, התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. על כן החלטתי לזכות את הנאשם.

המדובר בעבירה של נהיגה בשכרות מכח סרוב.

על פי החומר שהובא בפני, אין מחלוקת כי הנאשם נעצר על ידי השוטרים.

אין מחלוקת כי הנאשם נדרש לבצע בדיקת ינשוף (עמ' 2 פרוט' 20.12.13) והוא הסכים.

אין מחלוקת כי נעשו 8 נשיפות וכי באחת מהן היתה תוצאה.

על פי עדויות התביעה הנאשם הכשיל את הבדיקה.

הנאשם הודה בפני השוטרים כי שתה בקבוק בירה חצי ליטר.

הנאשם טוען כי לא הוסבר לו משמעות הסרוב וציין שהסבירו לו שאם "אני לא יבדק זה ייחשב כסירוב בדיקה ויילקח ממני האופנוע ואני בחיים לא יעלה עליו יותר".

מהחומר שהוא בפני עולה כי עדת התביעה כרמית ענת היא זו שהסבירה לנאשם את משמעות הסירוב. היא סמנה בטופס ת/2 סעיף 8, תחת כותרת דרישה להבדק את אשר הסבירה לנאשם.

עיון בסעיף 8 עולה כי כל מה שנעשה הוא רק סימון במשבצות. לא הוסף כל הסבר בכתב ידה של העדה.

יחד עם זאת, כאשר העדה נשאלה על ההסבר שהיא מסרה לנאשם, היא ציינה שהסבירה לנאשם את משמעות הדבר כלומר, מה שהיא כתבה קודם שהוא מכשיל מכשיר משטרתי ומשמעות הדבר עמ' 8 שורה 11-12, שורה 15-16 ושורה 25.

הסברה של העדה כפי שעולה מעדותה ומהרישום בסעיף 8, אין די כדי להוות יסוד לעבירה של שכרות מכח סירוב. ההסבר לסירוב המשמעות היא להסביר לנאשם באופן חד וברור שאם הוא לא יבצע את הבדיקה הוא יחשב כשיכור.

על פי ההסבר שמסרה העדה לא ברור שכך נעשה ועל כן התעורר בליבי ספק אם הוסברה לנאשם את משמעות הסירוב.

הכשלת מכשיר משטרתי אינו הסבר על סירוב. גם ההפניה למה שהיא רשמה קודם כפי שהיא ציינה לא מהווה הסבר בייחוד כאשר העדה אינה זוכרת את המקרה אלא על פי הכתובים.

כפי שצינתי היא סימנה עם איקס את הנדרש בסעיף 8, אולם נוכח ההסבר כפי שהיא נתנה, על משמעות הסירוב, לא שוכנעתי כי אכן ניתן לקבל את הסימונים בתור הסבר והתרשמתי כי במקרה זה מדובר היה בסימון טכני. כך שהסימון ביחד עם ההסבר כפי שמסרה העדה עוררו אצלי ספק באשר להסבר ומסיבה זו החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק וכך אני מורה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תשע"ד, 26/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת